అక్కడకు వచ్చారు, ఇంటికి రమ్మని అడిగారు. అప్పుడు ఆయన కాగితం మీద వ్రాసి ఇచ్చారు. ఈశ్వరుడు జీవులను వారి వారి ప్రారబ్ధం ననుసరించి ఆడిస్తున్నాడు. జరుగవలసినది జరిగే తీరును, జరుగరానిది ఎవరు ఎంత ప్రయత్నం చేసినా జరుగనే జరుగదు, ఊరక ఉండటం ఉత్తమం అని వ్రాసారు. నోటితో ఊరక ఉంటే సరిపోదు, మనస్సులో కూడా ఊరక ఉండాలి. తరువాత తల్లిగారు వెళ్లిపోయారు, తరువాత భగవాన్ కొంతకాలం విరూపాక్షగుహలో ఉన్నారు. అక్కడ ఉండగా గణపతిశాస్త్రిగారు వచ్చారు. రమణమహర్షిగారి వైభవం మొదట గుర్తించింది గణపతిశాస్త్రిగారు. తరువాత కొంత కాలం స్కందాశ్రమంలో ఉన్నారు, అక్కడ నుండి 1922వ సంవత్సరంలో రమణాశ్రమం వచ్చింది. మీరు అప్పుడు కొండలలో రాళ్లమీద కూర్చొనేవారు, ఇప్పుడు సోఫాలో కూర్చొంటున్నారు అని ఒకరు భగవాన్‌ని అడిగారు. అప్పుడు భగవాన్ ఒక మాట చెప్పారు. దేహానికి ప్రారబ్ధం ఉంటుంది, అప్పుడు దేహం రాళ్లమీద కూర్చోవలసి వచ్చింది, ఇప్పుడు సోఫాలో కూర్చోవలసి వచ్చింది, దేహం ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి నడుస్తుంది. కాని అప్పుడు రాతి మీద కూర్చొన్నానని నేను దుఃఖపడలేదు, ఇప్పుడు సోఫాలో కూర్చుంటున్నానని సంతోషం రావటం లేదు అన్నారు. ఎందుచేతనంటే తాను దేహమాత్రుడను కాదు అని ఆయనకు తెలుసు. మనం భగవంతుడి యొక్క ఏదో రూపాన్ని ఆరాధించుకొంటూ ఉంటే, ఆ నామాన్ని స్మరించుకొంటూ ఉంటే మన రూపబుద్ధిలో నుండి, నామబుద్ధిలో నుండి బయటకు వచ్చేస్తాము. దేహాభిమానంలో నుండి, ధనాభిమానంలోనుండి, విద్యాభిమానంలోనుండి, కులాభిమానంలోనుండి అన్ని అభిమానాలలోనుండి విడుదల పొందుతాము.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 23-04-06, ఆత్రేయపురం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

నాలుగు రకాల కర్మలు ఉన్నాయి. మనం రోజూ కాలకృత్యాలు తీర్చుకొంటాము, స్నానం చేస్తాము, అన్నం తింటాము. ఇవన్నీ స్వాభావిక కర్మలు. వీటి వలన పుణ్యంరాదు, పాపంరాదు. మనకు శరీరం ఉంది కాబట్టి దానిని నిలబెట్టుకోవటం కోసం ఏవో పనులు చేస్తాము, వీటిని స్వాభావిక కర్మలు అంటారు, ఇవి శరీరానికి సంబంధించిన కర్మలు. నేను స్నానం చేసాను, అన్నం తిన్నాను దానికి పుణ్యం అంటే దానికి పుణ్యం ఏమీ లేదు. 2. నైమిత్తిక కర్మలు, వీటి వలన పుణ్యం లేదు, పాపం లేదు. మన శరీరానికి రోగం వస్తే మందులు వాడతాము, అంటే సందర్భాన్ని బట్టి చేస్తాము, ఇవి నైమిత్తిక కర్మలు. ఇవి రోజూ చేయము, సందర్భాన్ని బట్టి చేస్తాము. 3. సకామ కర్మ. మనకు పొట్ట ఉంది, పొట్ట పోషణ కోసం ఏదో పని చేసుకోవాలి. పొట్టకోసం ఇతరులమీద ఆధారపడితే బానిసత్వం వస్తుంది. మన దేహ యాత్రకు సరిపడ పని చేసుకొంటూ,

సత్కర్మ కూడా ఎంతో కొంత చేస్తూ ఉండాలి. సత్కర్మ చేయనివాడు నిష్కామకర్మ చేయలేడు. ఇది జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. ముందు సకామకర్మ, ప్రతీ మనిషి ఏదో ఫలాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని పనిచేస్తూ ఉంటాడు. వారు చేసే కృషిలో ఈశ్వర కటాక్షం కనుక ఉంటే కొంతమందికి వారి కుటుంబ అవసరాలకు మించి ఎక్కువ డబ్బు వస్తూ ఉంటుంది. అలా వచ్చినప్పుడు కొంత డబ్బు కేటాయించుకొని మంచి పనులు చేస్తూ ఉండాలి. మీకు వచ్చిన డబ్బులో కొంత కుటుంబ పోషణకు ఉపయోగించుకొంటూ, కొంతభాగం సమాజానికి ఉపయోగిస్తే, సమాజానికి ఉపయోగించిన డబ్బు ఏమీ వృధా అవ్వదు, అది దేవుని బ్యాంక్‌లో పడుతుంది. ఇక్కడ బ్యాంకులలో మీరు దాచుకొన్న డబ్బు మీ వారసులు తినేస్తారు, మహాచేస్తే పదకొండవ రోజు ఘనంగా చేస్తారు, తరువాత మీ పేరు కూడా తలపెట్టరు, ఇక్కడ బ్యాంకులలో ఉన్నది పరలోకంలో చెల్లదు. మీరు ఇతరులకు చేసిన సాయం దేవుడు తన బ్యాంక్‌లో వేసుకొని మీకు పరలోకంలో ఇస్తాడు. మీరు సత్కర్మ చేస్తూ ఉంటే ఏదో జన్మలో నిష్కామకర్మ చేసే అలవాటు వస్తుంది. అంతేగాని ఏదో ఒక గంటలో నిష్కామకర్మ చేసేస్తాను, స్వార్ధం లేకుండా నేను పని చేస్తాను, ఇతరులను ఉద్ధరిస్తాను అంటే అది జరిగేపని కాదు, ఇవి అన్నీ బుడబుక్కల మాటలు. కొన్ని జన్మలు సత్కర్మ చేస్తూ, కర్మఫలాన్ని సమాజానికి త్యాగం చేస్తూ ఉంటే నిష్కామకర్మ చేసే అలవాటు వస్తుంది. 4. నిష్కామ కర్మ అంటే ఏరకమైన కోరిక లేకుండా పని చెయ్యటం. నిష్కామ కర్మ చేసేవాడికి ఫలకాంక్ష ఉండదు. కోరిక లేకుండా పని చేస్తూ ఉంటాడు. వచ్చేది ఏదో వస్తుంది, రానిది ఏదో రాదు. నిష్కామకర్మ చేసేవాడు ధర్మం, అధర్మం గురించి ఆలోచించి ధర్మాన్ని పట్టుకొంటాడు, అధర్మాన్ని వదిలేస్తాడు, సత్యం అసత్యం గురించి ఆలోచించి సత్యాన్ని పట్టుకొంటాడు, అసత్యాన్ని వదిలేస్తాడు, ఆత్మ అనాత్మ గురించి ఆలోచించి ఆత్మను పట్టుకొంటాడు, అనాత్మను వదిలేస్తాడు. ఇలా విభజించుకొంటూ, విభజించుకొంటూ వెళ్ళిపోయి అదే జన్మలో బ్రహ్మజ్ఞాని అయిపోతాడు. నిష్కామకర్మ చేస్తూ ఉంటే వివేకం, వైరాగ్యం పెరుగుతుంది.

మనం పైకి అందరిలాగ కనబడుతూ ఉండాలి, లోపల వైరాగ్యం పెంచుకొంటూ రావాలి. జీవితంలో ఎంతోకొంత త్యాగం చేయకపోతే శాంతి దొరకదు. అలాగని మీ సంసారాలు పాడుచేసుకోమని భగవంతుడు చెప్పటంలేదు. సమాజానికి ఉపయోగపడే శక్తి మీకు ఉన్నప్పుడు ఎంతోకొంత ఉపయోగపడండి. మీరు ఇతరులకు చేసే సహాయ సహకారములు మీకే తిరిగి వస్తాయి కాని భగవంతుడికి ఏమీ అక్కరలేదు. మనం నిష్కామకర్మ చేస్తూ ఉంటే మనం పవిత్రులం అవుతాము, తరువాత భయం తగ్గిపోతుంది. మన లోపల హృదయగ్రంథి ఉంది, అది ఉన్నంత సేపు పునర్జన్మలు ఆగవు. అది ఏమి చేస్తుంది అంటే మనం ఏదైతే అవునో అది కాదని చూపిస్తుంది, ఏదైతే కాదో అది అవునని చూపిస్తుంది. హృదయగ్రంథి ఉన్నంతకాలం

నిన్ను సంసారం విడిచిపెట్టదు. మనం ఇంటి దగ్గర స్వాభావికకర్మలు అయిన తరువాత భగవద్గీతకాని, భాగవతంకాని ఇంకా ఏవైనా మంచిగ్రంథాలు కాని అధ్యయనం చేసుకోవాలి. సాధ్యమైనంత వరకు లౌకికులతో స్నేహం తగ్గించుకోవాలి. ఇతరుల వ్యవహారంలో కలుగజేసుకొంటే హృదయగ్రంథి పెరిగిపోతుంది. హృదయగ్రంథి ఎవడికైతే తెగిపోయిందో వాడికి ఉన్నది ఉన్నట్లుగా, లేనిది లేనట్లుగా తెలుస్తుంది. ఎంతో సత్కర్మ చేసిన వాడికిగాని, నిష్కామకర్మ చేసిన వాడికి గాని, పరమపవిత్రుడికి గాని ఈ హృదయగ్రంథి తెగదు. మనందరం సంసారంలో ఉన్నాము. భగవంతుడిని మరిచిపోయి, ఈ లోకంలోనికి ఎందుకు వచ్చామో మరిచిపోయి, నిష్కామకర్మ ఏమీ చేయకుండా, జపధ్యానములు లేకుండా ఇంక 24 గంటలు కుటుంబం కోసమే బతుకుతాము అనుకోండి, దాని వలన హృదయగ్రంథి పెరిగిపోతుంది, కోటి జన్మలకు కూడా హృదయగ్రంథి తెగదు అనుకోండి మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలిగే సమస్యే లేదు. సజ్జన సాంగత్యం హృదయగ్రంథిని ఛేదిస్తుంది. మనకు తిండి దగ్గర నిగ్రహం లేదు అనుకోండి, వ్యవహారంలో నిగ్రహం లేదు అనుకోండి, సంభాషణలో నిగ్రహం లేదు అనుకోండి, ఇతరులతో ఎలా వ్యవహరించాలో మనకు తెలియటం లేదు అనుకోండి దాని వలన కూడా హృదయ గ్రంథి పెరిగిపోతుంది. ఫలానాపేరు నాది, ఫలానా శరీరం నాది, నాకు ఇంత గౌరవం ఉంది ఇంత డబ్బు ఉంది అని ఇలా అనుకొంటూ ఉంటాము అనుకోండి, ఇవన్నీ జీవలక్షణాలు, వీటి వలన కూడా హృదయగ్రంథి పెరిగిపోతుంది. మీరు కొంత టైము సత్కర్మ చేస్తూ, కొంత టైము మంచి గ్రంథాలు అధ్యయనం చేస్తూ, కొంతకాలం సత్పురుషులతో సహవాసం చేస్తూ ఇవన్నీ కలుపుకొని మీరు టైమును మేనేజ్ చేసుకొంటూ ఉంటే నెమ్మదిగా హృదయగ్రంథి పలచబడి, ఏదో రోజున తెగిపోతుంది.

మేము భక్తులం, భక్తులం అంటే ఏదో ఆలయానికి వెళ్ళి నమస్కారం పెట్టుకొని వస్తున్నంత మాత్రం చేత మనం భక్తులం కాదు, అందరి హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువును దర్శించినవాడే నిజమైన భక్తుడు. మనం గుడికి వెళ్ళి హారతిపళ్ళెంలో ఒక రూపాయి వేస్తాము, వేసినప్పడు అది సేవ అనుకోము, అది పూజ అనుకొంటాము. అలాగ మానవజాతిపట్ల నువ్వు ఏ పని చేసినా సేవ కింద చేయకూడదు, పూజకింద చేయాలి, అలా చేయటం వలన పుణ్యం వస్తుంది. మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలగాలంటే పుణ్యబలం సపోర్టుగా ఉండాలి. పుణ్యబలం సపోర్టుగా లేకుండా ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. పుణ్యబలం యొక్క సపోర్టు లేకపోతే, సత్కర్మ యొక్క సపోర్టు లేకపోతే మనస్సుకు లోచూపు కలుగదు. లోచూపు కలిగితేకాని లోపల ఉన్న స్వరూపం మనకు వ్యక్తం కాదు. హృదయంలో ఉన్న వస్తువు మనకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవ్వాలంటే వివేకం అవసరం, వైరాగ్యం అవసరం, సత్కర్మ యొక్క సపోర్టు అవసరం, పుణ్యబలం అవసరం.

సత్యవస్తువు మన హృదయంలో ఉంది, ఉండటమే కాదు అది మనమై ఉన్నాము. దాని స్వరూపం సుఖం, దాని స్వరూపం శాంతి. అది ఎప్పడూ ఉంటుంది. మన శరీరం ఉన్నా లేకపోయినా, లోకం కనిపించినా కనిపించకపోయినా అది ఉంది. మనం ఏదిగా ఉన్నామో దాని తాలుక ఎరుక మనకు రావటం లేదు. నా జేబులో పది రూపాయలు ఉన్నాయనుకోండి, నా జేబులో డబ్బు ఉంది అని నాకు తెలియదనుకోండి, నాకు సోడా తాగాలని ఉంటే మిమ్మల్ని డబ్బులు అడగాలి. డబ్బులు నా జేబులో ఉన్నా ప్రయోజనం లేదు, ఉందని నాకు తెలియాలి. అలాగే మనలోపల బ్రహ్మం ఉంది. దాని తాలుక ఎరుక మనకు లేకపోవటం వలన సుఖం కోసం, శాంతికోసం ఎక్కడో బజారులో వెతుక్కొంటున్నాము. నీవు ఎంత పండితుడవైనా, ధనవంతుడివైనా హృదయగ్రంధి తెగేవరకూ లోపల ఉన్న వస్తువు గురించి నీకు తెలియదు. హృదయగ్రంధి తెగటం అంత తేలిక కాదు. మన గమనం ఎలాగ ఉండాలి అంటే మన చేత హృదయగ్రంధి ఎప్పటికప్పడు ఛేదింపబడేలా ఉండాలి. స్వప్రయత్నం, కాలపరిపక్వం, ఈశ్వరకటాక్షం మనం చేసే పని జాగ్రత్తగా చేసుకొంటూ వెళ్ళాలి, మనం చేసేది సత్కర్మ అయితే కాలం కలిసివస్తుంది. కాలం కలిసి వస్తే సరిపోదు, మన హృదయంలో ఉన్న కంట్రోలర్ యొక్క దయ కలగాలి. ఇన్ని ఉంటేనేగాని హృదయగ్రంధి ఛేదింపబడదు.

మీరు ఏపనిచేస్తున్నా, ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేస్తున్నా భక్తి సపోర్టుగా ఉండాలి. పంచదార లేని కాఫీ, టీ ఎలా ఉంటాయో, భక్తి లేకుండా మీరు ఎన్ని మంచి పనులు చేసినా అవి స్వీట్‌గా ఉండవు. మనం చేసే పనులు షార్ట్‌గా ఉన్నా పరవాలేదు స్వీట్‌గా ఉండాలి. మీరు ఏ పనిచేసినా భక్తితో చేయాలి. మిమ్మల్ని ఎవరైనా గౌరవిస్తున్నారు అనుకోండి, మీలో భక్తిభావన, సమాజం పట్ల సహృదయం, తోటిమానవుడికి ఉపయోగ పడాలనే కాంక్ష, నిరహంకార స్థితి, నిరాడంబర స్థితి ఏదో విశేషం ఉండి ఉండాలి. మీలో ఏమీ లేకుండా పదిమంది మిమ్మల్ని గౌరవించరు, పూజించరు, హృదయగ్రంధి ఎలా ఫారమ్ అవుతుంది అంటే అహంకారం వల్ల, మమకారం వల్ల అది ఫారమ్ అవుతుంది, సజ్జన సాంగత్యం హృదయగ్రంధిని ఛేదిస్తుంది, అది మీకు బాహ్యంగా కనబడదు. భగవాన్ స్కంధాశ్రమంలో ఉండగా ఒకతను వరుసగా పది రోజులు భగవాన్‌ను చూడటానికి వచ్చాడు. మనం భగవాన్‌ను చూడటానికి పది రోజుల నుండి వస్తున్నాము ఏమీ కలిసి రావటం లేదు, ఏమీ లాభం కనబడటం లేదు అని పదకొండవ రోజు నుండి రావటం మానివేసాడు. అలా కొన్ని రోజులు భగవాన్ దగ్గరకు రాలేదు. ఏమిటి భగవాన్‌ను చూడటం మానివేసాను, భగవాన్‌ను చూసి చాలా రోజులు అయ్యింది అని అతనికి దుఃఖం వచ్చింది, అప్పడు మరల స్కందాశ్రమం వెళ్ళాడు. మిమ్మల్ని చూడటానికి పది రోజులు వరుసగా వచ్చాను, నాకు ఏమీ లాభం కనబడలేదు అని రావటం మానివేసాను, మరలా

చూడాలనిపించి ఇప్పుడు వచ్చాను అని భగవాన్‌తో చెప్పాడు. చూడటం వలన వచ్చే లాభం కనిపించకపోవచ్చు, చూడకపోవటం వలన వచ్చే నష్టం నీకు తెలుస్తోంది కదా అన్నారు భగవాన్. జ్ఞాని చేసే ఉపకారం మీకు బాహ్యంగా కనబడదు ఎందుకంటే జ్ఞానికి గుర్తింపులు అక్కరలేదు. మీ ప్రక్క వారికి కూడా తెలియకుండా మిమ్మల్ని అనుగ్రహిస్తాడు, వాడు జ్ఞాని. నా ఎడమచేతిలో పండు ఉంది అనుకోండి అది కుడిచేతిలో పెట్టుకొంటే, ఎవరినో ఉద్ధరించాను అని నేను అనుకోను ఎందుచేతనంటే కుడిచెయ్యినాదే, ఎడమచెయ్యినాదే. జ్ఞాని చేసే సత్కర్మ అలాగే ఉంటుంది. ఎవరినో ఉద్ధరించాను అని జ్ఞాని అనుకోడు. ఎందుచేతనంటే వాడికి భిన్నంగా ఇతరులు లేరు, అంతా తానే. మనకు బ్రాహ్మీస్థితి కలిగేవరకు కుటుంబసభ్యులు మారతారు, పరిసరాలు మారతాయి, దేహాలు మారతాయి, స్నేహితులు మారతారు, ఈ సంసారం నిన్ను వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. జాగ్రదవస్థలోనికి రాగానే మనకు మొదట నేను అనే తలంపు వస్తోంది. అది వచ్చాక ఇతర తలంపులు వస్తున్నాయి, మనకు నేను అనే తలంపు తెలుస్తోంది కాని అది ఎక్కడనుండి వస్తోందో మనకు తెలియటంలేదు, అదితెలిస్తే హృదయగ్రంథి ఛేదింపబడుతుంది.

నీకు అశాంతి వచ్చినా, నీకు దుఃఖం వచ్చినా దానికి నువ్వే కారణం, దానికి ఇతరులు కారణం కాదు అది ముందు నీకు తెలియాలి. కొంతమంది జరిగిపోయిన గొడవలు ఎక్కువగా తలపెట్టుకొంటూ ఉంటారు, దాని వలన హృదయగ్రంథి బలపడుతూ ఉంటుంది. కొంతమంది వాయిదా మనుషులు ఉంటారు. ఈవేళ ఇల్లు తుడుచుకొందామా అంటే రేపు అంటారు, మీరు ఏ పని చేసినా రేపు అంటారు కాని ఈవేళ భోజనం రేపు తిందాము అనుకోరు, అప్పడే తినేస్తారు. మరణం మన చేతిలో లేదు, ఈవేళ ఆరోగ్యంగా ఉండవచ్చు, రేపు మనం చనిపోవచ్చు. అందుచేత సాధన విషయంలో వాయిదాలు వేయవద్దు. ఏ రోజు సాధన ఆరోజు చేసుకోండి, భగవంతుని స్మరణ విడిచిపెట్టవద్దు. ఏరోజు పని ఆ రోజు చేసుకోండి. కొంతమంది మా తాతలు గొప్పవారు అని పూర్వపు గొడవలు చెపుతూ ఉంటారు. సరే మీ తాతలు గొప్పవారు అయితే ఇప్పుడు నీ మాట ఏమిటి? వారి గొప్పలు చెప్పకొంటూ, నీవు పని పాటా లేకుండా, సాధన లేకుండా కూర్చొంటావా? సోమరితనానికి అలవాటుపడిన వారికి ఈ లోకం లేదు, పరలోకం లేదు. నిరంతరం ఎవరైతే నన్ను స్మరిస్తున్నారో, నా వాక్యాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవిస్తున్నారో, నా పనిని వారి సొంత పనిగా భావించి ఎవరైతే చేస్తున్నారో వారి యోగ క్షేమాలు నేను చూస్తాను అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. ఆంజనేయస్వామి ఏది చూసినా, ఏది చేసినా, ఏది తిన్నా, ఏది విన్నా రాముడి కోసమే, ఆయనకు సొంత పని అంటూ ఏమీ లేదు. మా ప్రాంతంలో హోలీ కంపెనీ దొరకకపోతే ఏమి చేయమంటారు అని బుద్ధుడిని అడిగితే

ఒంటరిగా జీవించు. ఈ రోజు ఉదయం కాఫీ దొరకలేదు అని ఎండ్రిన్ తాగము, కాఫీ దొరకకపోతే తాగటం మానివేస్తాము అలాగే మంచి స్నేహాలు దొరికితే సరే, దొరకకపోతే ఒంటరిగా జీవించు అంతేగాని చెడుస్నేహాలు వద్దు, చెడుస్నేహాల వలన మనస్సు పొల్యూట్ అయిపోతుంది.

ఇష్టమైన పనులు అందరూ చేస్తారు. ఎవరికిష్టమైన పని వారు చెయ్యటంలో గొప్ప ఏమీ లేదు. అది మంచి పనైతే, ఆ పని భగవంతుడు చెయ్యమని చెపితే ఆ పని నీకు ఇష్టం లేకపోయినా నువ్వు హితవు చేసుకొని చెయ్యటంలో గొప్పతనం ఉంది. అప్పుడు హృదయగ్రంథి ఛేదింపబడుతుంది. చేతితో మంచి పనులు చేస్తూ ఉంటే, నోటితో ఇతరుల హితవు కోరి మాట్లాడుతూ ఉంటే, మంచి ఆలోచనతో మనస్సును నింపుకొంటే, ఈ మూడింటిని పాజిటివ్‌గా ఉపయోగించు కొంటే హృదయగ్రంథి పలచబడుతుంది. మీరు ఏదైనా మంచి చెపుతూ ఉన్నా ఇష్టం వచ్చినట్లు చెప్పకూడదు, ఎదుటివారికి అర్థమయ్యేలా, వారి మనస్సులో మార్పు వచ్చేలా చెప్పాలి. మంచి భాష ఒక్కటే సరిపోదు లోపల ఉద్దేశ్యం మంచిదై ఉండాలి. గురువు అంటే ఏమిటి అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. మీరు అనేక జన్మలనుండి సత్కర్మ చేస్తూ ఉంటే, భగవంతుడిని ఆరాధిస్తూ ఉంటే, ఆయన కోసమే జీవిస్తూ ఉంటే ఆయనకు మీ పట్ల దయ కలిగి ఈ శవం నేను, ఈ శవం నేను అని మీరు అనుకొంటున్నారు కదా, ఆ శవబుద్ధిని పోగొట్టటానికి ఆయన కూడా ఒక శవం వేసుకొని వస్తాడు, వాడు గురువు. మనం ఏ శరీరంలో ఉంటే ఆ శరీరమే మనం అనుకొంటాము, కాని భగవంతుడు ఆ శరీరంలో ఉన్నప్పుడు కూడా ఆయన శరీరమాత్రుడు కాదని ఆయనకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. ఆయన మనతో కలిసి తిరుగుతాడు, మనతో మాటలు చెపుతూ మనతో పరిచయం పెంచుకొని హృదయగుహలోనికి మనలను తోలుకొనిపోతాడు, వాడు గురువు. ఏదో జపం చేసి, ధ్యానం చేసి మనస్సును హృదయాభిముఖం చేయటం కాదు, ఇప్పుడు మన మనస్సు శిరస్సులో ఎంత సహజంగా ఉంటుందో అంత సహజంగా హృదయంలో ఉండగలగాలి, అప్పుడు మనోనాశం అవుతుంది.

గురువు మీ పూర్వజన్మలను చూస్తూ ఉంటాడు, పునర్జన్మలను తీసుకొని వచ్చే సంస్కారాలు మీలో ఏమి ఉన్నాయో చూస్తూ ఉంటాడు, వాటిని ఎలా తొలగించాలో చూస్తాడు. మీ లోపల ఉన్న బలహీనతలు కొన్ని మీకు తెలియవు, వాటిని మీ సహస్రారంలోనికి తీసుకొని వచ్చి, ఆ బలహీనతలు ఉన్నాయి అని మీకు తెలియజేసి, వాటిని తొలగించుకొనే శక్తిని మీకు ప్రసాదిస్తాడు. మీ లోపల ఉన్న వాసనలను మీ బ్రెయిన్‌లోనికి తీసుకొని వచ్చినప్పుడు ఆ బలహీనత ఉందని మీకు తెలుస్తుంది, అది తెలియటానికి కూడా గురువే

కారణం. దాని తాలుక బాధ మీరు పది రోజులు అనుభవించాలి అనుకోండి, పది గంటలలో మీ చేత అనుభవింపచేసి మిమ్మల్ని బయటకు లాగేస్తాడు, వాడు గురువు. అయితే గురువు తను ఏదిగా ఉన్నాడో దాని తాలుక అనుభవం నీకు కలిగే వరకు నిన్ను విడిచిపెట్టడు. ఈ దేహం చనిపోయి మీరు ఇంకో దేహంలో ఉన్నా, ఇంకో లోకంలో ఉన్నా మీ ఎడ్రసు గురువుకు తెలుస్తూ ఉంటుంది, పూర్ణస్థితిని పొందేవరకు గురువు మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టడు. ఈశ్వరుడు లింగరూపంలో ఉన్నాడు. లింగం అంటే గుర్తు, పరమేశ్వరుడు ఉన్నాడనే గుర్తు. దానిని సపోర్టుగా తీసుకొని, ఆ లింగాన్ని ఆరాధించి సాకారంలో నుండి నిరాకారంలోనికి, సగుణంలో నుండి నిర్గుణంలోనికి వెళ్ళాలి. ముందు గుడిలో ఉన్న దేవుడిని చూడటం నేర్చుకొంటే తరువాత అందరి హృదయాలలో ఉన్న దేవుడిని చూడటానికి అలవాటుపడతాము. ఒక భక్తుడిని చూసి వాడు నాకు విరోధి అని మీరు అనుకోవచ్చుకాని, మీరు వాడికి విరోధి అని ఆ భక్తుడు అనుకోడు, అలా అనుకొంటే వాడు భక్తుడే కాదు. కలియుగ లక్షణం ఏమిటో అందరూ యోగాభ్యాసాలు, ప్రాణాయామం అంటున్నారు, అసలు భక్తి తగ్గిపోతోంది. భక్తి ఉంటే భగవంతుడిని పొందే లక్షణాలు మనకు వస్తాయి. వారు విమర్శిస్తున్నారు, వీరు పొగుడుతున్నారు అని మనం అనుకొంటాము కాని భక్తుడు ఈ గొడవలన్నింటికి అతీతుడు, ఈ గొడవలు ఏమీ వాడిని అంటవు. ఎందుచేతనంటే వాడి మనస్సు భగవంతుడి పాదాల దగ్గర స్థిరంగా ఉంటుంది.

ఇప్పుడు ఇన్ని శరీరాలు ఇక్కడ కూర్చొన్నాయి, ఇందులో ఏదో ఒక శరీరం అంటే నాకు ఇష్టంగా ఉంది అనుకోండి, నా బుద్ధిలో ఏదో దోషం ఉందని గుర్తు. ఈ మధ్యన ఒక డాక్టరుగారు నన్ను చూడటానికి వచ్చారు. మీరంటే నాకు ఇష్టం అని ఆ డాక్టరుగారితో అన్నాను. నేనంటే మీకు ఇష్టం ఏమిటండీ, దానిని ఇష్టం అనరు. ప్రేమ అంటారు అని డాక్టరుగారు అన్నారు. ప్రేమ వేరు, ఇష్టం వేరు. ప్రేమలో కోరిక ఉండదు, ఇష్టంలో కోరిక ఉంటుంది. ఇప్పుడు మనం భగవంతుడిని ప్రేమిస్తున్నాము అనుకోండి, దానినే భక్తి అంటారు. మనకు ఏదో కోరిక ఉంది అనుకోండి, ఆ కోరిక నెరవేరటానికి భగవంతుడిని ప్రేమించవచ్చు, అందులో తప్పలేదు కాని భగవంతుడి మీద మనకు నూటికి నూరుపాళ్ళు ప్రేమ కలగాలి, ఆ ప్రేమకు కారణం కనబడకూడదు, అప్పుడు ఆయన స్వరూపాన్ని మనకు ఇస్తాడు. శివుడిని ఆరాధించటం వలన రూపబుద్ధిలో నుండి, నామబుద్ధిలో నుండి మనలను విడుదలచేసి నామరూప రహితస్థితికి తీసుకొనిపోతాడు, శరీరం ఉండగానే శరీరం లేనివారికింద అయిపోతాము, అశరీరులమవుతాము, అది శివానుగ్రహం వలన సాధ్యమవుతుంది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

10-10-06	మంగళ	కైకలూరు, టిటిడి కళ్యాణ మండపం
13-11-06	సోమ	జువ్వలపాలెం
19-11-06	ఆది	తణుకు, క్షత్రియ కళ్యాణ మండపం

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

ఉపనిషత్తుల సందేశం

ఏ ఉపనిషత్తుకైనా విషయం ఆత్మజ్ఞానమే. దానిని మించిన సాధన ఏమీ లేదు. ఇతర పరిజ్ఞానమేదైనా అవిద్యే. కర్మఫలాలు తాత్కాలికం. ఆత్మజ్ఞానము చిదానంద హేతువు. జగత్తుగా కనబడేదంతా మనస్సు, ఇంద్రియాలు కల్పించిన రూపాలే. ఆత్మ వాటి ద్వారా ప్రకటితమైనంత వరకూ అవి ప్రకాశిస్తాయి. ఆత్మ ఒక్కటే అన్నింటిని గ్రహించేది, అన్నింటికి సాక్షీభూతమైనది. దీపాన్ని చూడటానికి ఇంకొక దీపం అక్కరలేనట్లుగా ఆత్మను గ్రహించటానికి వేరే సాధనయేమీ అక్కరలేదు. స్వరూపంగా ఉండటమే. ఆత్మకంటే భిన్నంగా మరొకటి ఉంది అనే భావనే భయాన్ని కలుగచేస్తుంది. ఆత్మ ఏకమని, అది తానేనని, తన స్వరూపంగానే ఉన్నదని గ్రహింపు. జ్ఞానము కలిగిన వానికి ఎలాంటి భయము ఉండదు. వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, బ్రహ్మసూత్రాలు ఈ విషయాన్నే పదే పదే చర్చిస్తాయి. విషయమంతా ఒకేసారి గ్రహించలేము. జ్ఞానము కలగటానికి కొంత సమయము పడుతుంది. ఆ జ్ఞానానికి అనుగుణంగా ప్రవర్తించటానికి, మాటలలో, చేష్టలలో అది ప్రతిఫలించటానికి ఇంకా చాలా సమయం పడుతుంది. పదే పదే మహాత్ముల ద్వారా శ్రవణం చేసి, విచారణ ద్వారా మళ్ళీ మళ్ళీ మననం చేసి ఆత్మను అనుభవపూర్వకంగా తెల్సుకోవాలి. ఆత్మను తెల్సుకోవాలంటే, ఆ తెల్సుకొనేవాడు ఆత్మకంటే భిన్నమవాలి. కాని ఆత్మకంటే భిన్నమైనది ఇంకొకటి లేదు కనుక ఆత్మానుభూతిని పొందడమే నిజమైన జ్ఞానం. అంతిమ దశలో ద్రష్టా లేడు, దృశ్యమూ లేదు. దీనినే వివరిస్తున్నాయి ఉపనిషత్తులు.

- బొప్పన అరుణాదేవి, హైదరాబాద్

గురువు లేకపోతే గైడెన్సు లేదు

జనన మరణ చక్ర బంధం నుండి మనలను ముక్తి కలిగించాలనే తలంపు ఈశ్వరునికి కలిగినప్పుడల్లా సద్గురువుగా ఆయన సాక్షాత్కరిస్తాడు. వారు మన మానశిక క్షేత్రంలో “నీవు ఆత్మవే” అన్న బీజం నాటుతారు. అది ఎన్నటికీ వ్యర్థం కాదు దాన్ని మొలకెత్తకుండా చెయ్యటం ఎవరి వల్ల కాదు. గురువు మన వెంట ఉండి మన కర్మలను అక్కడికక్కడే అనుభవించేలా చేస్తూ ముందుకు నడిపించుకొని పోతాడు. గురువుని మనం తెలుసుకోవటం సాధ్యం కానంతగా మరుగు పరచుకొంటాడు. వేమన అన్నారు “తిత్తులోని శివుని స్థిరముగా తెలియక, తిక్క పట్టినరుడు తిరుగుచుండు, దిక్కు(దెల్ప గురువు ఒక్కడే దిక్కురా!” అని. మనలో ఓర్పు విశ్వాసం లేకపోవటం వల్లనే వారిని గుర్తించలేము. గురువు నుండి వెలువడే దివ్య ఆధ్యాత్మిక తరంగాల వల్ల మనం భగవంతుని దగ్గర ఉన్నట్లు అనుభవం కలుగుతుంది. మనలో సత్య ప్రేమ మేల్కొంటుంది. ఆత్మను తెలుసుకొనుటకు గురువు వద్దకు వెళ్ళాలి. అది శాస్త్ర మర్యాద. మనస్సు యొక్క మోస పూరిత పన్నాగాల నుండి శిష్యుని రక్షించే బాధ్యతను, సద్గురువు తనపై వేసుకొంటాడు. గురువు సహాయం లేని వ్యక్తి అజ్ఞానమనే కటిక చీకటిలో మగ్గుతాడు. శ్రీ నాన్నగారు “గురు అనుగ్రహంతో అన్ని బంధాలు తెగిపోతాయి. సాధన అంతా గురు అనుగ్రహంతోనే సాగుతుంది. కాని సాధకుడు ‘నా స్వయంకృషి వల్లనే ధ్యానం చేస్తున్నాను’ అనుకొంటాడు. కాని చేయించేది గురువే” అన్నారు. సహజోబాయి అన్నారు “భగవంతుడు విశ్వాన్ని సృష్టించి నన్ను అందులోకి పంపితే ఆ జనన మరణ చక్రం నుంచి నన్ను గురువు బయటికి తీసాడు. భగవంతుడు అరిషడ్వర్గాలు అనే బందిపోటు దొంగలను నా మీదకు ఉసిగొలిపితే గురవు వాటి బారి నుండి తప్పించారు. భగవంతుడు నన్ను కుటుంబ బంధనాల్లోను ఇంద్రియ వ్యామోహాలో చిక్కేలా చేస్తే గురువు అందుండి తప్పించాడు. భగవంతుడు నన్ను నేనెవడనే నాకు తెలియకుండా మాయలో పడవేస్తే గురువు నా నిజస్థితిని నాకు తెలిపాడు. భగవంతుడు నాకు కనిపించకుండా దాగి ఉంటే గురువు నాకు ప్రత్యక్షంగా ఉన్నారు. నేను మానసికంగా, శారీరకంగా నా గురువు చెరణ దాసుడను” అన్నారు. ఈ విశ్వాసంలో నిజంగా మనం ఉంటే మన ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణం పుష్పక విమానంలో గమ్యాన్ని చేరినట్లే. ఇది జరుగుతుంది - జరుగుతుంది, జరిగితీరుతుంది.

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్థవరం